

РЕЦЕНЗИЯ

От: проф. д-р Веселин Бориславов ВУЧКОВ,
Нов български университет,
професор по Наказателнопроцесуално право (наказателен процес)

Относно: конкурс за доцент по научна специалност Наказателен процес/Наказателнопроцесуално право в Университета за национално и световно стопанство – гр. София

1. Информация за конкурса

Конкурсът е обявен за нуждите на катедра „Наказателноправни науки“ в УНСС.

2. Информация за кандидатите в конкурса

В конкурса за заемане на академичната длъжност „доцент“ са подадени документи от един кандидат: Павел Петров Смолички.

Павел Смолички е магистър по право от Софийския университет „Св. Климент Охридски“ (1993 г.). От 1995 г. до сега е адвокат към Софийската адвокатска колегия, а от 1999 год. е преподавател в Университета по национално и световно стопанство (по Наказателнопроцесуално право и по Основи на правото). Последователно е избран за асистент, старши асистент и главен асистент по Наказателнопроцесуално право (през 2006 г. е избран за главен асистент в УНСС по Наказателнопроцесуално право, Наказателно-изпълнително право и Основи на правото). Повече от тринадесет години е член на Факултетния съвет при Юридическия факултет на университета, в продължение на десет години е бил научен секретар на катедра „Наказателноправни науки“ при Юридическия факултет. Бил е и член на Комисията по академична етика при УНСС. Защитил е дисертация по Наказателен процес след обучение в самостоятелна форма на подготовка (доктор по право, PhD).

3. Изпълнение на изискванията за заемане на академичната длъжност

Сред документите за участие в конкурса откриваме Карта за изпълнение на *количествените изисквания* за заемане на академичната длъжност „доцент“ в Университета за национално и световно стопанство – гр. София, по отношение на кандидата гл. ас. д-р Павел Петров Смолички. Видно е, че кандидатът отговаря на изискванията, формулирани в националното законодателство (Закона за развитие на академичния състав на Република България и Правилника за неговото приложение), както и на допълнителните изисквания на Университета за национално и световно стопанство. Всичко това е скрепено с представяне на съответна доказателствена информация.

Що се отнася до *качествените изисквания* – представена е подробна Карта за изпълнението им, а всичко това е съобразено и Политиката на университета и с Принципите на оценка (които също са представени сред документацията).

4. Оценка на учебно-преподавателската дейност

Оценявам положително учебно-преподавателската дейност на кандидата гл. ас. д-р Павел П. Смолички.

Неговият преподавателски опит е солиден – близо четвърт век. Научната специалност, по която е обявен конкурсът за избор на „доцент“, напълно съвпада с досегашния академичен опит на д-р Смолички. Семинарните занятия, които е провеждал в Университета за национално и световно стопанство, отговарят на спецификите и профила на научната специалност по обявения конкурс. Следователно: неговата степен на подготвеност за заемане на академичната длъжност „доцент“ е извън съмнение от тази гледна точка. Семинарните занятия по други учебни дисциплини (Пенитенциарно право; Основи на правото) обогатяват неговия академичен опит и са допълнителен бонус към неговата подготовка.

5. Обща характеристика на представените научни трудове/публикации

Изследователската дейност на кандидата Смолички е насочена преимуществено към тематиката на наказателно-процесуалното право. За

участие в конкурса той е представил една монография, единадесет статии и две учебни помагала.

Монографията, озаглавена „Повереникът в наказателния процес на Република България“, е издадена през 2023 г. от реномираното издателство „СИЕЛА“. Трудът безспорно притежава характеристиките на монографично изследване: съдържа пълно и всестранно изследване на института на повереника по наказателни дела, не повтаря съществуващо знание, притежава разгърнато съдържание и изчерпателна библиография.

6. Оценка на научните и научно-приложните приноси

Научните публикации с автор гл. ас. д-р Павел Смолички съдържат (от мое гледище) следните научни и приложни приноси:

Първо, в монографичния труд откриваме анализ на *предпоставките* за конституиране на *повереник* в българския наказателен процес. Изложението е задълбочено и достига до най-дребни детайли (например когато анализира израза „лица, упражняващи адвокатска професия“, а не само вписани като адвокати, или когато коментира чуждестранни адвокати, приобщени към делото съобразно правилата на българския Закон за адвокатурата). Приноси са и разсъжденията относно възможността роднини по права линия, както и съпруг/съпруга, да се конституират в посочената процесуална роля – авторът добре е забелязал дълбоката причина такива близки роднини да участват по делото, а именно доверието, което е изградено априори между тях и представляваното лице. Направени са аналогии с чужди правни системи (например Федерална република Германия), а освен това изложението е „стъпило“ върху богата и конкретна съдебна практика.

Второ, основен принос откривам при представената тематика относно *процесуалното представителство на частноправни субекти в някои чуждестранни правни системи* (§ 3 от монографията) – Германия, Франция, Обединено Кралство, Съединени американски щати, Канада, Русия, Правото на Европейския съюз. Подходът е преди всичко описателен; аналозиите с българското наказателно-процесуално право са лаконични и – по обясними причини – откриваме тези аналогии преди всичко между правните уредби в Русия и България.

Трето, съществен е приносът, когато се излагат аргументи по посока възприемане на предложение в ролята на повереници по наказателни дела да встъпват *единствено адвокати*. Представени са шест солидни довода, при това – разнообразни: от историческо естество (позоваване на автори отпреди един век), от естество на конкретна

съдебна практика и др. под. Тук авторът демонстрира завидна юридическа и информационна култура, и добро съчетаване на теоретически и практически познания. Приносът тук е едновременно теоретичен и приложен.

Четвърто, в монографичния си труд кандидатът подкрепя позиция *ощетеното юридическо лице на досъдебната процесуална фаза да има право да упълномощи повереник*. Намирам това за значителен теоретичен принос, тъй като разсъжденията излизат дори извън сферата на посочената процесуална фигура и достигат до идея повереници да могат да упълномощават и бъдещи потенциални граждански ответници. Това е подкрепено и от примери в сравнително-правен аспект.

Пето, несъмнена приносна заслуга е и формулираното предложение на автора да бъдат обединени правните институти на повереника, защитника и особения представител. Изложени са аргументи с необходимата вещина и това следва да бъде отчетено, макар и да не съм сред привържениците на тази идея.

Мога да обобщя, че *представеното монографично изследване е първата завършена и цялостна публикация по темата за повереника в българската наказателно-процесуална теория*.

Отделно от оценката ми за представения монографичен труд ще насоча внимание и към представените от кандидата *единадесет научни статии*. Те са посветени на разнообразни теми: европейска заповед за разследване; история, развитие и тенденции на формите на участие на обществеността в наказателното производство; разпоредително заседание и т. н. Това свидетелство за изградено научно любопитство, а и преобладаващата част от статиите са по актуални теми с огромен практически смисъл (за това допринася и активната работа на кандидата като адвокат). Статиите са публикувани в авторитетни научни издания.

Следва да отчета положително, разбира се, и подготвените от кандидата *две учебни помагала*: а) учебно пособие, съдържащо тълкувателни решения на Върховния касационен съд по разпоредби на НПК за периода след 1999 год., и б) учебно помагало „Образци на актове на досъдебното наказателно производство; наказателно-правни казуси“. Ще отбележа по-специално, че българската процесуална практика по наказателни дела отдавна изпитва необходимост от издаването на примерни образци на някои от най-важните актове в досъдебната процесуална фаза – това се отнася особено много до разследващите полицаи от Министерството на вътрешните работи (а и не само до тях) и в това отношение подготвеното за печат помагало несъмнено ще запълни една празнота.

7. Критични бележки и препоръки

Ще формулирам една критична бележка и една препоръка.

Първо, в монографията кандидатът предлага свидетелят по наказателни дела на общо основание да има право да упълномощава повереник-адвокат. Вярно е, че към такова решение се е насочил и законодателят предвид задвижването на парламентарна процедура за допълване на Наказателно-процесуалния кодекс в посочения смисъл. Разбирам и аргументите на автора, както и мотивите на Министерския съвет, ала в същото време не мога да прикрия опасението си от прекомерно затрудняване работата на органите на досъдебното производство (най-вече).

Второ, може би малко по-подредена систематика на монографичния труд не би била излишна, за да се открий някаква по-стройна логическа верига.

8. Заключение

В заключение: *изразявам категорично положително мнение и препоръка кандидатът гл. ас. д-р Павел П. Смолички да бъде избран на академичната длъжност „доцент“.*

01 ноември 2023 г.
гр. София

Подпис:

UNIVERSITY OF NATIONAL AND WORLD ECONOMY

REVIEW

By: Prof. Veselin Borislavov VUCHKOV, Doctor of Law
New Bulgarian University,
Professor of Criminal Procedure Law (Criminal Procedure)

Regarding: Contest for Associate Professor in the scientific specialty Criminal Procedure/Criminal Procedural Law at the University of National and World Economy - Sofia

1. Information about the contest

The contest was announced for the needs of the "Criminal Sciences" department at UNWE.

2. Information about the candidates in the competition

In the competition for the academic position "Associate Professor", documents were submitted by one candidate: Pavel Petrov Smolichki.

Pavel Smolichki holds a Master of Laws from the Sofia University "St. Kliment Ohridski" (1993). From 1995 until now he has been an attorney at the Sofia Bar Association, and since 1999 he has been a lecturer at the University of National and World Economy (Criminal Procedural Law and Fundamentals of Law). He was successively elected as an Assistant, Senior Assistant and Chief Assistant in Criminal Procedural Law (in 2006 he was elected as Chief Assistant at UNWE in Criminal Procedural Law, Criminal Enforcement Law and Fundamentals of Law). He has been a member of the Faculty Council at the Faculty of Law of the university for more than thirteen years, as well as the scientific secretary of the Department of "Criminal Sciences" at the Faculty of Law for ten years. He was also a member of the Commission on Academic Ethics at UNWE. He defended a dissertation on Criminal Procedure after

studying in an independent form of preparation (Doctor of Law, PhD).

3. Fulfillment of the requirements for occupying the academic position

Among the documents for participation in the competition, a Card for the fulfillment of the *quantitative requirements* for occupying the academic position of "Associate Professor" at the University of National and World Economy – Sofia can be found in relation to the candidate Ch. Assistant Professor Pavel Petrov Smolichki, PhD. It can be seen that the candidate meets the requirements formulated in the national legislation (the Law on the Development of the Academic Staff of the Republic of Bulgaria and the Regulations for its Application), as well as the additional requirements of the University of National and World Economy. All of this is supported by the presentation of relevant evidentiary information.

As for the *quality requirements* - a detailed Map for their implementation is presented, and all of this is in accordance with the University's Policy and the Evaluation Principles (which are also presented among the documentation).

4. Evaluation of the candidate's educational and teaching activity

I positively evaluate the educational and teaching activities of the candidate Ch. Assistant Professor Pavel Petrov Smolichki, PhD. His teaching experience is solid - nearly a quarter of a century. The scientific specialty, for which the competition for the selection of an "Associate Professor" has been announced, completely coincides with the previous academic experience of Smolichki, PhD. The seminar classes he conducted at the University of National and World Economy correspond to the specifics and profile of the scientific specialty according to the announced competition. Therefore: his degree of readiness to occupy the academic position of "Associate Professor" is beyond doubt from this point of view. Seminar classes in other academic disciplines (Penitentiary Law; Fundamentals of Law) enrich his academic experience and are an additional bonus to his run-up.

5. General characteristics of the presented scientific

works/publications

The research activity of the candidate Smolichki is primarily focused on the topic of criminal procedural law. For the participation in the contest, he submitted one monograph, containing eleven articles and two teaching aids.

The monograph entitled "The Attorney in the criminal process of the Republic of Bulgaria" was published in 2023 by the renowned "CIELA" publishing house. The work undoubtedly has the characteristics of a monographic study: it contains a complete and comprehensive study of the institution of the criminal commissioner, does not repeat existing knowledge, has an extensive table of contents and a comprehensive bibliography.

6. Evaluation of scientific and scientific-applied contributions

The scientific publications with author Ch. Assistant Professor Pavel Petrov Smolichki, PhD contain (from my point of view) the following scientific and applied contributions:

First, in the monographic work we find an analysis of the *prerequisites* for the constitution of an *attorney* in the Bulgarian criminal process. The exposition is in-depth and explores the smallest details (for example, when it analyzes the expression "persons exercising the legal profession", and not only those registered as lawyers, or when it comments on foreign lawyers added to the case in accordance with the rules of the Bulgarian Law on the Bar). The reflections on the possibility of direct relatives, as well as husband/wife, to be constituted in the mentioned procedural role are also helpful - the author has well noticed the deep reason for such close relatives to participate in the case, namely the trust that is built a priori between them and the person represented. Analogies with foreign legal systems (for example, the one of the Federal Republic of Germany) are made, and the exposition is based on rich and specific judicial practice.

Secondly, I find a major contribution in the presented topic regarding the procedural representation of private legal entities in some foreign legal systems (§ 3 of the monograph) - Germany, France, the United Kingdom, the United States of America, Canada, Russia, the Law of the European Union. The approach is primarily descriptive; the analogies with the Bulgarian criminal

procedural law are laconic and - for obvious reasons - we find these analogies between the legal systems in Russia and Bulgaria above all.

Thirdly, the contribution is significant when arguments are put forward in the direction of adopting a proposal that only attorneys should intervene in the role of representatives in criminal cases. Six solid arguments are presented, at the same time – diverse: of a historical nature (referring to authors from a century ago), of a specific judicial practice, etc. Here the author demonstrates an enviable legal and informational culture, and a good combination of theoretical and practical knowledge. The contribution here is both theoretical and practical.

Fourth, in his monographic work, the candidate supports the position that *the injured legal entity at the pre-trial procedural phase has the right to authorize an attorney*. I find this to be a significant theoretical contribution, as the reasoning goes even beyond the realm of the stated procedural figure and reaches the idea that Attorneys can also authorize future potential civil defendants. This is also supported by examples in the comparative legal aspect.

Fifth, an undoubted contribution is the author's formulated proposal to unite the legal institutes of the attorney, the defender and the special representative. Arguments have been presented with the necessary skill and this should be taken into account, although I am not among the supporters of this idea.

I can summarize that *the presented monographic study is the first complete and comprehensive publication on the subject of the attorney in the Bulgarian criminal procedural theory*.

Apart from my assessment of the presented monographic work, I will also draw attention to the *eleven scientific articles* presented by the candidate. They are devoted to a variety of topics: European investigation warrant; history, development and trends of forms of public participation in criminal proceedings; dispositional meeting, etc. This is evidence of a developed scientific curiosity, and the majority of the articles are on current topics with enormous practical meaning (the active work of the candidate as a lawyer also contributes to this). The articles have been published in authoritative scientific publications.

I should, of course, give positive credit to the *two teaching aids* prepared by the candidate: a) a teaching aid containing interpretative decisions of the

Supreme Court of Cassation under the provisions of the Criminal Procedure Code for the period after 1999, and b) a teaching aid "Samples of acts of the pre-trial criminal proceedings; criminal law cases'. I would like to point out in particular that the Bulgarian procedural practice in criminal cases has long felt the need to issue samples of some of the most important documents in the pre-trial procedural phase - the rule applies especially to the investigating police officers from the Ministry of Internal Affairs (and not only to them) and in this respect the ready-to-print aid will undoubtedly fill a gap.

7. Critical Notes and Statements

I will formulate a critical note and a recommendation.

First, in the monograph, the applicant proposes that the witness in criminal cases should generally be entitled to authorize an attorney-at-law. It is true that such a decision was aimed at by the legislator as well, considering the initiation for the parliamentary procedure for the implementation of the Criminal Procedure Code in this sense. I understand the arguments of the author, as well as the reasons of the Council of Ministers, but at this time I cannot hide my fear of excessively hampering the work of the pre-trial proceedings bodies (mostly).

Second, perhaps a slightly more orderly system of redundant monographic labor would be useful in order to highlight a more streamlined logical chain.

8. Conclusion

In conclusion: *I express a firmly positive opinion and recommend the candidate Ch. Assistant Professor Pavel Petrov Smolichki, PhD, to be elected to the academic position of "Associate Professor".*

01 November 2023
Sofia city

Signature: